

ת"פ (באר שבע) 13892-08-21 - מדינת ישראל נ' דאהר אבו כף - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 13892-08-21 מדינת ישראל נ' אבו כף
ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליבנת רחמים בנוי

נגד

הנאשמים
1. דאהר אבו כף - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד בני גריקו ועו"ד מעיין ברון
2. מוסא אבו עסא - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד מחמוד אלסאנע

גזר דין

רקע וכתב אישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, המייחס להם עבירה של **התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה** לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") **ועבירה של היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על-פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 22.07.21 בסמוך לשעה 21:00 הגיעו הנאשמים ברכב מסוג סקודה למושב נווה מבטח כאשר הם מצוידים בכפפות, פנסים, מברג ושני טלפונים ניידים וכרטיס sim לא מקושר לבעלים אשר שימשו אותם לביצוע המעשה. בהמשך לכך החלו הנאשמים לתור אחר בית במושב אליו יוכלו להתפרץ מבלי להתגלות כאשר הם משוחחים בניהם באמצעות הטלפונים הניידים, בהמשך לכך התפרצו הנאשמים לבית מספר 17 במושב השייך למר צפריר מלר בכוונה לגנוב ממנו, הנאשמים פרצו בכוח תריס חלון המטבח וניפצו שמשת החלון ונכנסו לתוך הבית וחיפשו רכוש גניב, בהמשך לאמור ומשלא מצאו מבוקשם יצאו הנאשמים מהבית וחזרו לרכב והחלו בנסיעה על כביש 40 לכיוון דרום. במעשיהם הסבו הנאשמים נזק במזיד לחלון הבית.

3. בתאריך 08.04.24 בפני כב' השופט סולקין הציגו הצדדים הסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו והורשעו במיוחס להם בכתב האישום, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ההגנה עתרה לשליחת הנאשמים לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות מבחן

4. בתסקיר בעניינו של נאשם 1 מיום 13.10.24 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 32 נשוי ללא ילדים, מתגורר עם אשתו במתחם המשפחתי באום בטין. שוהה בתנאים מגבילים במשך כ 3 שנים. לאחרונה הוקלו תנאיו וכעת שוהה בתנאי מעצר בית לילי בלבד, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי על רקע נפשי, מתמודד עם מצב כלכלי קשה. גדל בנסיבות חיים מורכבות ללא עורף משפחתי תומך. הנאשם בעל עבר פלילי קודם בתחום עבירות רכוש ואלימות בגינם ריצה עונשי מאסר בעבודת שירות.

בנוגע לאירוע נשוא תיק זה הנאשם התקשה לפרט, שירות המבחן ציין שפורמלית הנאשם הודה במיוחס לו מתוך מטרה להביא לסיום ההליך הפלילי, לגבי שותפו לכתב האישום מתאר שבסמוך לאירוע החלו להתקרב זה לזה ובמהלך בילוי משותף באזור המרכז ביקש ממנו שותפו לעצור אצל אחר לצורך החזרת חוב, הנאשם מסר שנענה לו ללא כל היסוס וללא חשיבה על השלכות מעשיו, לטענת הנאשם לא הייתה בכוונתו לגנוב רכוש ושבירת החלון הינה על רקע תסכולו של שותפו בנוגע לחוב.

שירות המבחן העריך גורמי הסיכון תוך שציין שבסיטואציות חברתיות נוטה הנאשם לפעול באופן אימפולסיבי ומרצה וכי נוטה לממעט במידע אודות קשריו החברתיים לצד זאת שקל שירות המבחן גורמי הסיכוי לשיקום וציין תפקודו התקין, הבעת שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי, שילובו בטיפול בתחום הפוסט טראומה, השלכות ההליך הפלילי המחיר האישי והחברתי שמשלם בגין זאת והעובדה שמזה 3 שנים לא הסתבך שוב בפלילים.

בסופו של התסקיר סבר שירות המבחן שנוכח האמור יש להטיל על הנאשם צו של"צ אשר יבטא חומרת התנהלותו ויהווה גורם מרתיע ומציב גבולות.

בתסקיר בעניינו של נאשם 2 מיום 13.10.24, סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 25 נשוי מתגורר עם משפחתו בתל שבע, עובד בתחום הניקיון בבית ספר ביישוב מזה כשנה.

הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ומתפקדת. הנאשם בעל עבר פלילי קודם בתחום עבירות הרכוש נדון למאסר מותנה וצו של"צ. בהתייחס לאירוע נשוא תיק זה, הנאשם לא לקח אחריות, במהלך השיחה עם שירות המבחן שינה גרסתו מספר פעמים בנוגע למעורבותו ואחריותו בביצוע העבירה, לדבריו הודה במיוחס לו מתוך רצונו להביא לסיומו של ההליך הפלילי הנמשך מזה כ 3 שנים. לאחר דין ודברים עם שירות המבחן בעניין מסר הנאשם שהעבירה הינה פרי תכנון משותף שלו ושל נאשם 1 אולם לטענתו הוא המתין ברכב בעוד נאשם 1 פרץ לבית, הנאשם מסר שביצע את העבירה על רקע רצונו להשגת רווח כלכלי קל ומהיר שעה שבאותה העת משכורתו לא הספיקה לו. הנאשם מסר שכיום מבין שטעה ולמד שלא להתערות עם חברה שולית.

שירות המבחן ציין שבתחילה הנאשם שלל נזקקות טיפולית שכן לתפיסתו למד את לקחו אולם לאחר שהובהר לו דפוסיו השליליים הוא הביע נכונות לשילוב בטיפול קבוצתי, שירות המבחן התרשם שהסכמתו לשילוב בטיפול הינה למראית עין בלבד ללא כוונה כנה ואמיתית ולכן סבר שירות המבחן שאין מענה טיפולי מתאים עבורו.

שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם צעיר המבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני במיוחד כאשר עתיד להיות אב לראשונה בקרוב, הנאשם טען שלמד את לקחו וכעת יידע לבחור הסביבה עימה מסתובב. לצד זאת בחן שירות המבחן חומרת העבירה, עמדתו של הנאשם ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, אי לקיחת האחריות מצדו, עברו הפלילי של הנאשם והקושי שלו להכיר ולבחון דפוסיו השליליים והתרשמות שירות המבחן שהיענותו לטיפול לא בא ממקום כן ואמיתי ונטייתו להפחית ולטשטש חלקו והטלת אשמה על אחר. נוכח האמור לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת ענישה מוחשית בדמות של מאסר בעבודת שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים

5. המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/7), גיליון רישום פלילי ותעבורתי של שני הנאשמים (ת/1, ת/2), (ת/4, ת/5) וכן הגישה גזרי דין שניתנו בעניינם של הנאשמים הכוללים מאסרים מותנים והתחייבות בעניינו של נאשם 2 (ת/3, ת/6).

6. המאשימה עמדה על חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. המאשימה הדגישה שקדם תכנון למעשה ההתפרצות וההיזק לרכוש. המאשימה ציינה ההחמרה בענישה בעבירות רכוש באופן כללי ובפרט בעבירות התפרצות למקום מגורים ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 14 ל 24 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה.

בהתייחס לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם, ציינה המאשימה בנוגע לנאשם 1 שכפי העולה בתסקיר הראשון הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וסירב להשתלב בהליך טיפולי, שירות המבחן התרשם שקיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. בתסקיר הנוסף שהוגש בעניינו אין כל שינוי ולמרות זאת שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ, המלצה שאינה תואמת לתוכן התסקיר וניכר שההמלצה מתבססת על היות הנאשם מתמודד עם פוסט טראומה ואינה מבוססת על הליך טיפולי שעבר הנאשם הקשור לתיק הנדון ולכן לטענת המאשימה, אין בכך כדי להצדיק סטייה משיקולי שיקום. המאשימה הדגישה כי הנאשם בעל עבר פלילי קודם שלחובתו 2 מאסרים מותנים ברי הפעלה שלא היה בהם כדי להרתיעו מלבצע המיוחס לו. לפיכך, עתרה המאשימה למקם עונשו ברף הגבוה של המתחם תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר והטלת ענישה נלווית.

בנוגע לנאשם 2, ציינה המאשימה כי לפי התסקיר עולה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא הודה במיוחס לו ולא לקח אחריות, הנאשם התקשה לבחון חלקו בביצוע העבירות, בתחילה שלל נזקקות טיפולית וגם כאשר הביע נכונות לשילוב בטיפול, שירות המבחן מתרשם שהדבר נעשה ללא כוונה אמיתית וכנה. שירות המבחן בעניינו לא בא בהמלצה טיפולית וממליץ על ענישה מוחשית של

מאסר בעבודת שירות, לטענת המאשימה, גם בעניינו ההמלצה אינה תואמת תוכן התסקיר במיוחד כאשר מדובר בנאשם שביצע המיוחס לו שעה שלחובתו מאסר מותנה והתחייבות כספית שלא הרתיעו מלבצע העבירות נשוא תיק זה. נוכח האמור עתרה המאשימה למקם עונשו ברף הגובה של המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר והפעלת התחייבות בצירוף ענישה נלווית.

7. ב"כ הנאשם 1 הגיש מסמך מטעם שירותי הרווחה הנוגע לנאשם (נ/1) ונוכח תוכנו ביקש שיסרק כמסמך חסוי. לגופו של עניין טען שטיעוני המאשימה בנוגע לתכנון המוקדם והקשר של הנאשמים הינו טיעון החורג מנסיבות כתב האישום המתוקן, עצם הימצאות הצידוד ברשותם של הנאשמים אינו מעיד על תכנון מוקדם. עוד ציין ב"כ הנאשם שהפסיקה עליה נסמכת המאשימה אינה תואמת נסיבות תיק זה, שכן בתיק שבנדון לא נגנב דבר והוא הפנה בעניין זה לעפ"ג 13824-08-17 מדינת ישראל נ' אוחיון במסגרתו נערכה אבחנה בין התפרצות שבמהלכה נגנב רכוש להתפרצות שבמהלכה לא נגנב דבר, ומתחמי הענישה נקבעו בנפרד ביחס לכל אחד מהמקרים.

עוד נטען, כי הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת כתב האישום מתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו גם אם בתסקיר התקשה לעשות כן. ב"כ הנאשם, עמד על נסיבותיו האישיות המורכבות והחריגות של הנאשם ובעניין זה הפנה למצוין במסמך נ/1, לטענת ב"כ הנאשם, יש לראות הנתונים האישיים של הנאשם כפי שמשתקפים בתסקיר ובנ/1 יחדיו כמשלימים זה את זה. בתסקיר מציין שירות המבחן התנהגותו המרצה והיותו נגרר בסיטואציות חברתיות ולכאורה נאלץ לעיתים לנהוג בדרך שאינה מאפיינת אותו. הדבר בא לידי ביטוי גם בניהול אורח חיו וכן ביחס למעורבותו בפלילים. בא כוחו הדגיש, כי הנאשם ניסה לנהל אורח חיים נורמטיבי עבר להתגורר במרכז אך לא הצליח להתבסס שם ושב לבית משפחתו. בפן הפלילי ניסה בכל מאודו להתרחק מעולם העברייני אך כשל שוב. ב"כ הנאשם הדגיש שנוכח אורחות חיו הטלת מאסר בפועל עלולה לסכן את חיו, הדברים לא הוצגו בפני שירות המבחן ולכן עתר לקבלת תסקיר שירות מבחן משלים.

לחילופין, טען שנסבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות סטייה ממתחם הענישה משיקולי צדק בדמות הארכת התנאים ואימוץ המלצות שירות המבחן כאשר במידה ובית המשפט יסבור שיש להפעיל המאסרים המותנים, הדבר יעשה בחפיפה בניהם ובין המאסר שיוטל במסגרת תיק זה כך שיתאפשר לנאשם לרצות עונש המאסר בעבודת שירות.

8. ב"כ הנאשם 2 ציין כי הנאשם היה עצור בתיק זה כ 27 יום, הוא טען שמתחם הענישה בתיקים דומים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל 15-16 חודשי מאסר בפועל, כאשר בתיק זה יש למקם העונש בתחתית המתחם ולכל היותר להטיל מאסר בעבודת שירות וזאת תוך שציין כי מדובר בתיק המתנהל מזה למעלה מ 3 שנים, חלוף הזמן הינו שיקול מהותי הן מבחינת רמת הענישה והן מבחינת העובדה שהנאשם לא הסתבך שוב בפלילים. בנוסף עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה שהתחתן לפני זמן מה ומצפה להולדת בנו הראשון כמו כן התנהלותו היציבה מבחינה תעסוקתית. בהתייחס לנאמר בתסקיר טען שבתחילה הנאשם התקשה לקחת אחריות אך ניתן לראות שלבסוף כן לקחת אחריות ושירות המבחן מציין זאת בתסקיר. הנאשם הביע רצון לשילוב בטיפול אך שירות המבחן כלל לא בוחן זאת והנאשם לא נשלח לקבלת טיפול אלא מראש שירות המבחן לא מאפשר זאת.

9. הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה במיוחס לו חסך בזמן שיפוטי לקחת אחריות ויש ליתן לכך משקל. הוא ציין שהתנהלותו של הנאשם מעידה על שאיפותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי, הוא התחתן עובד לפרנסתו וכפי שצוין אשתו בהריון. ב"כ הנאשם 2, לא התעלם מעברו הפלילי של הנאשם והעובדה שלחובתו מאסר מותנה אך עתר לחפוף התנאי וליצר איזון וזאת נוכח חלופת הזמן והעובדה שאין מדובר בעבירה שבוצעה בנסיבות מחמירות מה גם שבסופו של יום לא נגנב דבר. הטלת מאסר בפועל תמוטט הנאשם מבחינה תעסוקתית.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת ההתפרצות הינו הגנה על קניינו של אדם, על שלומו ופרטיותו של אדם, ועל תחושת הביטחון של הציבור. מקרים מסוג זה עלולים להסתיים אף בפגיעה פיזית באדם ולהתפתחות אלימה של האירוע, אף אם מבצע העבירה מלכתחילה כלל לא התכוון לכך.

12. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת, ראו הנאמר בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), הדברים נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה: "... **חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחוסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה**".

וכן ראו דברי כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08): "כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

13. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערך ההגנה

על הקניין. הנאשמים התפרצו לבית על ידי ניפוץ שמשת חלון מטבח, הנאשמים שהו בבית וחיפשו רכוש "גניב" ומשלא מצאו, יצאו מהבית.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין מעשים דומים מעלה כי במקרים דומים של התפרצות למקום מגורים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר, כמפורט להלן:

א. רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.22), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לדירה וגניבה, בכך שהתפרץ לדירה, כאשר באותה העת ישנה המתלוננת, הוא הסתובב בבית וגנב חפצים ושונים כאשר לפתע התעוררה המתלוננת הבחינה בו והוא נמלט. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 13 ל 29 חודשי מאסר, הנאשם נדון ל-14 חודשי מאסר**, מאסרים על-תנאי ופיצוי, ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל בנוגע לרכיב המאסר המותנה. בקשתו לרשות ערעור נדחתה גם כן, תוך שבית המשפט העליון עמד על חומרת העבירה, הנזק לקורבן, הצורך בהרתעה ובהגברת תחושת הביטחון, והוסיף כי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו".

ב. רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל (23.03.22) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת התפרצות לדירה וגניבה, זאת לאחר שהתפרץ באישון לילה באמצעות מפתח מותאם לדירת מגורים נעולה, בה מתגוררים המתלונן ושלושה שותפים. המתלונן הבחין במבקש, והוא ושותפיו אחזו בו עד שהגיעה משטרה למקום. **בית משפט השלום קבע מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל 20 חודשי מאסר בפועל**, הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים במצטבר. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו, תוך שבית המשפט העליון "יש להחמיר בעונשם של המבצעים עבירות גניבה והתפרצות, המערערות את ביטחונם של האזרחים ופוגעת בפרטיותם של נפגעי העבירה".

ג. רע"פ 689/20 גבאי נ' מדינת ישראל (28.01.20) הנאשם הורשע בעבירות התפרצות וגניבה, בכך ששבר את הסורגים המפרידים בין חצר בית לחדר השירות, פתח חלון הזזה נכנס לדירה, גנב תכשיטים וסך של 6,000 ₪, **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 6 ל 18 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, תוך שבית המשפט העליון מציין שמדובר בעונש הולם ואינו מחמיר יותר על המידה.

ד. רע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל (14.06.20) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא, סיוע להתפרצות למקום מגורים בצוותא, החזקת כלי פריצה בצוותא וקשירת קשר לביצוע פשע, הנאשם קשר עם אחרים לפרוץ לדירות מגורים תוך חלוקת תפקידים בין המבצעים, במסגרת הקשר נעשה שימוש ברכבו של הנאשם, מדובר ב 3 אירועים שונים ונפרדים. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו קבלת נכס שהושג בעוון. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בגין עבירת התפרצות למקום מגורים, **12 חודשים עד 24 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי, נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, בנוסף הופעל מאסר

מותנה וענישה נלווית. הנאשם עבר הליך שיקומי.

ה. **עפג (חי') 58361-05-21 עיסא פדלי נ' מדינת ישראל** (24.09.21) נדחה ערעור של נאשם, אשר צירף מספר תיקים ביניהם, כתב אישום בו הורשע בעבירות של התפרצות וגניבה, הנאשם התפרץ לבית שכנו באופן שהרים אבן, הניחה בסמוך לחלון בחלק האחורי של הבית, טיפס על האבן, הרים את תריס הגלילה החשמלי של חלון ונכנס דרכו לתוך הבית וחיטט בתוכו, וגנב רכוש יקר ערך וכסף מזומן. בית משפט השלום קבע בעניין ההתפרצות והגניבה, **מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל בגין כל 3 התיקים. בית המשפט המחוזי דחה הערעור על חומרת העונש תוך שציין כי העונש שהוטל הינו מאוזן וראוי בנסיבות תיק זה.

ו. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה; כפי העולה מכתב האישום קדם תכנון כלשהו למעשה שכן הנאשמים הצטיידו מראש בכפפות, פנסים, מברג וכן טלפונים ניידים בעלי כרטיסי sim חד פעמיים, ברור שמטרת כניסתם של הנאשמים לבית הייתה לא כשרה. שקלתי העובדה כי מדובר באירוע בודד ויחיד שהרקע לביצועו לא ברור עד תום, אם מטרת הכניסה לבית הייתה חיפוש אחר רכוש שניתן להיגנב, או אם כגרסת הנאשמים על מנת להרתיע בעל הבית בשל חוב כספי שחב למי מהם.

בחינת כתב האישום המתוקן בהתאם לנוסחו בו הודו הנאשמים, מעלה כי מדובר באירוע התפרצות לדירה שמטרתו חיפוש אחר רכוש שניתן לגנוב, הגם שבסופו של דבר, לא נגנב רכוש מהדירה.

הנאשמים בדבריהם מול שירות המבחן "גלגלו" אחד על השני את האחריות לביצוע העבירה והיוזמה לעשות כן ורק בהמשך דבריו של נאשם 2 מסר כי מדובר במעשה התפרצות שבוצע בצוותא מתוך כוונה ורצון להשגת רווח כלכלי קל.

ב. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; כאמור לעיל, במקרים מסוג זה, האירוע עלול היה להתפתח לעבירת אלימות, אף שלא ברצונם של הנאשמים וזאת בשים לב לשעת ההתפרצות ולאופן בו פרצו לבית.

ג. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הנאשמים שהו בבית פרק זמן מסוים, יחד עם זאת יש להדגיש כי בפועל לא נגנב רכוש כלשהו. יש לציין הנזק שנגרם לחלון המטבח בעקבות הפריצה.

ד. הסיבות שהובילו את הנאשמים לבצע העבירה; כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, לא ברור עד תום המניע לביצוע ההתפרצות וזאת נוכח מספר גרסאות שמסר נאשם 2 לגבי המניע למעשה וגרסה אחרת של נאשם 1 לנסיבות ביצוע העבירה. בתסקיר בעניינו של נאשם 2 מסר לבסוף כי מדובר בהתפרצות לבית מגורים שבוצעה בצוותא מתוך רצון

להפקת רווח כלכלי של הנאשמים.

לאור כל המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות התיק, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע מ-10 חודשי מאסר בפועל ועד ל 24 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

נוכח המפורט בתסקירים לא מצאתי כל טעם לסטייה ממתחם העונש בעניינו של נאשם 2, אשר נטילת האחריות בתיק ניתנה לאחר מתן מספר גרסאות שונות לרקע לביצוע העבירות והתרשמות שירות המבחן כי רצונו להליך טיפולי הינו מן הפה ולחוץ. ביצוע העבירות בצוותא על אף קיומו של עבר פלילי קודם מביא להעדפת האינטרס הציבורי ומתן ענישה מרתיעה ואינו מצדיק סטייה ממתחם העונש לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודת שירות.

לגבי נאשם 1 - עתר ב"כ הנאשם לסטות ממתחם העונש מטעמי צדק תוך הפנייה לנסיבותיו האישיות החריגות כפי שפורטו בתסקיר ובמסמך שהוגש וסומן נ/1.

לאחר שעיינתי בתסקיר ובמסמך נ/1 לא מצאתי כי יש בנתונים המפורטים בהם כדי להביא לסטייה ממתחם העונש. העבירות שבתיק שבפני בוצעו בצוותא, הרקע לביצוען אינו ברור, מידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן היה לקוי וגם אם אתן משקל לנסיבותיו האישיות שייתכן ועמדו בבסיס שיתוף הפעולה הלקוי, הרי שנוכח קיום עבר פלילי, העובדה כי לא הורתע מהליכים קודמים ומקומו של מאסר על תנאי בר הפעלה, אין בנסיבות האישיות כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אלא להשפיע על מיקום העונש בתוך המתחם וכן לעניין הפעלת המאסרים המותנים.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

ז. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

נאשם 1

א. הנאשם בן 33, נשוי משנת 2020 ללא ילדים, בעל עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש והאלימות, ריצה מאסרים בעבודת שירות בעברו הרחוק, לחובתו 2 מאסרים מותנים ברי הפעלה שהוטלו בת"פ 24928-10-19 בסוף שנת 2020. הנאשם שהה במעצר במסגרת תיק זה במשך כ 3 חודשים לאחריהם שוחרר ל"מעצר בית" ובהמשך הוקלו תנאי השחרור והותר לו לצאת לעבודה.

ב. מתסקיר שירות המבחן וממסמך נ/1 עולה כי הנאשם עורך מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, הנאשם מתמודד עם פוסט טראומה עקב אירוע קשה ומתמשך שעבר בהיותו נער ומתמודד עם סיטואציה אישית מורכבת, ניכר כי

עמוד 8

הטלת מאסר בפועל תסב נזק לנאשם ומשפחתו.

ג. על פניו נראה כי הנאשם מודה במיוחס לו ומביע צער על שאירע אך מהתסקיר עולה שהנאשם לא מפנים חומרת מעשיו ואינו מכיר בחלקו באירוע ומנסה להטיל האשם על נאשם 2.

נאשם 2

א. הנאשם בן 25, נשוי, אשתו בהריון, בעל עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש, לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה והתחייבות שהוטלו בת"פ 18238-04-19. הנאשם שהה במעצר במסגרת תיק זה פחות מחודש ולאחר מכן שוחרר ל"מעצר בית" כאשר בהמשך הוקלו תנאי השחרור והותר לו לצאת לעבודה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם עבד לפרנסתו, מנהל קשר זוגי תקין ויציב עם בת זוגו, הנאשם אומנם הביע נכונות לטיפול אך שירות המבחן התרשם שהדבר לא בא ממקום כן ואמיתי.

ב. גם נאשם 2 מודה במיוחס לו ומצטער על האירוע, אך בפני שירות המבחן מתגלה תמונה שונה וניכר כי הנאשם מתקשה לבחון חלקו במעשה, מסר מספר גרסאות שונות בנוגע לאירוע וניכר שאינו מפנים חומרת מעשיו ואינו מכיר בחלקו באירוע ומנסה להטיל האשמה על נאשם 1.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות;** המעשים המיוחסים לנאשמים נעברו במהלך שנת 2021, כתב האישום הוגש בסמוך לבצוע המעשים ולא היה שיהוי בהגשתו. בתיק נערכו מספר דיוני גישור שקדמו להצגת ההסדר הדיוני בעניינם.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשמים עונשי מאסר בשליש התחתון של מתחם העונש תוך הפעלת עונשי המאסר המותנה בחופף ובמצטבר בשים לב לנסיבות האישיות של כל אחד מהנאשמים.

לציין, כי בהתאם לעיקרון אחידות הענישה, ביצוע אבחנה בין הנאשמים בנסיבות התיק שבפני לפיו העבירות בוצעו בצוותא ואין הבדל בהתאם לכתב האישום המתוקן בו הודו בנוגע לחלקו של כל אחד מהנאשמים, הינו בעייתי ואין לכך מקום.

למרות האמור, מצאתי לתת ביטוי לנסיבות האישיות החריגות של נאשם 1 לאור המסמכים שהוגשו בעניינו וזאת בנוגע להפעלת המאסרים המותנים.

לאחר ששקלתי כלל השיקולים לעיל, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - דאהר אבו כף:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.

אני מפעיל את העונש המותנה של 4 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ 24928-10-19 (שלום ב"ש) מיום 15.12.20 בחופף לעונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק זה. מורה כי המאסר המותנה בן 8 חודשים ירוצו באופן ששלושה חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר דלעיל וחמישה חודשים ירוצו בחופף לעונש המאסר דלעיל.

למען הסר ספק, בסך הכול ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 16.2.25 עד השעה 08:00 בבית סוהר "דקל" בצירוף תעודת זהות ועותק גזר דין זה.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 3,000 ₪.

נאשם 2 - מוסא אבו עסא:

ו. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.

אני מפעיל את העונש המותנה של 3 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ 18238-04-19 (שלום ב"ש) מיום 8.12.19 באופן שחודשיים ירצו במצטבר לעונש המאסר דלעיל וחודש אחד ירצה בחופף לעונש המאסר דלעיל.

למען הסר ספק, בסך הכול ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 16.2.25 עד השעה 08:00 בבית סוהר "דקל" בצירוף תעודת זהות ועותק גזר דין זה.

ז. 7 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ח. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ט. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

י. מורה על הפעלת התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ מתיק ת"פ 18238-04-19 מיום 8.12.19. ההתחייבות תשולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

יא. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 3,000 ₪.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.